

Børne- og Socialministeriet
Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon: 33 92 93 00

sm@sm.dk
www.socialministeriet.dk

05-10-2018

Brevdato	08-02-2018
Afsender	Christel Kirkeby (Sagsbehandler, Ministersekretariatet)
Modtagere	Karina Adsbøl (karina.adsbol@ft.dk)
Akttitel	SOU alm. del - svar på spm. 173 - 182
Identifikationsnummer	548097
Versionsnummer	1
Ansvarlig	Christel Kirkeby
	Aktdokument
	SOU alm. del - svar på spm. 173
	SOU alm. del - svar på spm. 174
	SOU alm. del - svar på spm. 175
	SOU alm. del - svar på spm. 176
Vedlagte dokumenter	SOU alm. del - svar på spm. 177
	SOU alm. del - svar på spm. 178
	SOU alm. del - svar på spm. 179
	SOU alm. del - svar på spm. 180
	SOU alm. del - svar på spm. 181
	SOU alm. del - svar på spm. 182
Dokumenter uden PDF-version (ikke vedlagt)	
Udskrevet	05-10-2018

Til: Karina Adsbøl (karina.adsbol@ft.dk)

Fra: Christel Kirkeby (ckir@sm.dk)

Titel: SOU alm. del - svar på spm. 173 - 182

Sendt: 08-02-2018 16:46:06

Bilag: SOU alm. del - svar på spm. 173.docx; SOU alm. del - svar på spm. 174.docx; SOU alm. del - svar på spm. 175.docx; SOU alm. del - svar på spm. 176.docx; SOU alm. del - svar på spm. 177.docx; SOU alm. del - svar på spm. 178.docx; SOU alm. del - svar på spm. 179.docx; SOU alm. del - svar på spm. 180.docx; SOU alm. del - svar på spm. 181.docx; SOU alm. del - svar på spm. 182.docx;

Med venlig hilsen

Christel Kirkeby

Sekretær for ministeren

Departementet, Ministersekretariatet

Direkte telefon: +45 41 85 14 84

Mail: ckir@sm.dk

Børne- og Socialministeriet

Holmens Kanal 22

1060 København K

Telefon: 33 92 93 00

www.socialministeriet.dk

Følg os på [Twitter](#) / Følg os på [LinkedIn](#)

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.socialministeriet.dk

Sagsnr.
2018 - 313

Doknr.
539495

Dato
08-02-2018

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg har d. 11. januar 2018 stillet følgende spørgsmål nr. 173 (alm. del) til børne- og socialministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 173:

Hvad er ministerens holdning til, at faglige organisationer på vegne af deres medlemmer anlægger civile søgsmål mod personer med psykiske funktionsnedsættelser? Der henvises til artiklen "Pædagog stævner handicappet" bragt i Nordjyske Stiftstidende den 24. december 2017.

Svar:

Jeg forstår godt, at de faglige organisationer som led i varetagelsen af deres medlemmers interesser bistår medlemmerne med at få erstatning, hvis medlemmerne har pådraget sig en skade på arbejde, f.eks. som følge af udfald eller overfald fra en beboer, som de passer.

Omvendt kan jeg også sætte mig ind i, at egentlige sagsanlæg mod en beboer kan opleves som uetiske af borgerne med funktionsnedsættelse og deres pårørende. Der er jo her tale om en gruppe borgere, som på grund af deres psykiske funktionsnedsættelse ikke nødvendigvis er i stand til at handle fornuftsmæssigt, og som derfor - uden at ville det - kommer til at forvolde skade på det personale, der er ansat til at varetage omsorgen for de pågældende borgere. Desuden kan det også have store økonomiske konsekvenser for den enkelte borger, hvis han eller hun pålægges at udrede en erstatning i de tilfælde, hvor der af den ene eller den anden årsag ikke er tegnet en forsikring, der dækker kravet.

Jeg går naturligvis ud fra, at de faglige organisationer inddrager sådanne etiske overvejelser i deres rådgivning af deres medlemmer i forhold til eventuelle sagsanlæg. Jeg går også ud fra, at de faglige organisationer er opmærksomme på og vejleder deres medlemmer om muligheden for at sagsøge kommunen, hvis kommunen som arbejdsgiver ikke har sørget for, at medarbejderne arbejder under betryggende sikkerhedsmæssige forhold.

Med venlig hilsen
Mai Mercado

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.socialministeriet.dk

Sagsnr.
2018 - 313

Doknr.
539495

Dato
08-02-2018

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg har d. 11. januar 2018 stillet følgende spørgsmål nr. 174 (alm. del) til børne- og socialministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 174:

Ministeren bedes redegøre for antallet af civile søgsmål de seneste 5 år mod personer med psykiske funktionsnedsættelser på baggrund af episoder, hvor en beboer gør udfald mod eller overfalder personale på et bosted.

Svar:

Til brug ved besvarelsen er der indhentet en udtalelse fra Justitsministeriet, som har oplyst følgende:

”Domstolsstyrelsen har på Justitsministeriets forespørgsel oplyst, at domstolene ikke registrerer, om et civilt søgsmål vedrører personer med psykiske funktionsnedsættelser, der opholder sig på bosteder. Domstolene registrerer heller ikke, om et civilt søgsmål vedrører sager, hvor en sådan person gør udfald mod eller overfalder personalet på et bosted.

Domstolsstyrelsen har endvidere oplyst, at man for at kunne svare på spørgsmålet, vil skulle foretage en manuel gennemgang af de civile sager, som styrelsen ikke på det foreliggende grundlag og med den givne tidsfrist har haft mulighed for at iværksætte.”

Med venlig hilsen
Mai Mercado

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.socialministeriet.dk

Sagsnr.
2018 - 313

Doknr.
539495

Dato
08-02-2018

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg har d. 11. januar 2018 stillet følgende spørgsmål nr. 175 (alm. del) til børne- og socialministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 175:

Ministeren bedes forholde sig til udsagnet om, at socialpædagoger ikke har andet valg end at stævne skadevolderen for at få erstatning for svie og smerte samt tabt arbejdsfortjeneste. Der henvises til artiklen "Socialpædagoger: Vi har ikke andet valg" bragt i Nordjyske Stiftstidende den 24. december 2017.

Svar:

Det er korrekt, at hvis man vil forsøge at opnå godtgørelse for svie og smerte eller erstatning for tabt arbejdsfortjeneste for en skade forvoldt i arbejdstiden, skal dette ske ved sagsanlæg ved domstolene. Disse poster er således ikke omfattet af arbejdsskadesikringsloven, men er derimod reguleret i erstatningsansvarsloven, hvis tabsposter skal gøres gældende ved sagsanlæg. Det skal dog bemærkes, at der - udover sagsanlæg mod den beboer, der har forvoldt skaden - også kan anlægges sag mod kommunen som arbejdsgiver, hvis kommunen ikke har sørget for, at medarbejderne arbejder under betryggende sikkerhedsmæssige forhold.

I forlængelse heraf har Beskæftigelsesministeriet oplyst, at beskæftigelsesministeren i foråret 2018 indleder politiske forhandlinger om et mere moderne arbejdsskadesystem, og at spørgsmålet om forholdet mellem arbejdsskadesikringsloven og erstatningsansvarsloven forventes drøftet i den forbindelse.

Med venlig hilsen
Mai Mercado

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.socialministeriet.dk

Sagsnr.
2018 - 313

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg har d. 11. januar 2018 stillet følgende spørgsmål nr. 176 (alm. del) til børne- og socialministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Doknr.
539495

Dato
08-02-2018

Spørgsmål nr. 176:

Ministeren bedes redegøre for, hvilken rolle de faglige organisationer spiller over for deres medlemmer, som rejser krav om erstatning for svie og smerte samt tabt arbejdsfortjeneste efter episoder, hvor en beboer gør udfald mod eller overfalder personale på et bosted?

Svar:

Jeg antager, at de faglige organisationer i en situation som den i spørgsmålet beskrevne som led i varetagelsen af deres medlemmers interesser bistår medlemmerne med at få erstatning, hvis medlemmerne har pådraget sig en skade på arbejde, f.eks. som følge af udfald eller overfald fra en beboer, som de passer.

Samtidig antager jeg også, at de faglige organisationer inddrager etiske overvejelser i deres rådgivning af deres medlemmer i forhold til eventuelle sagsanlæg. Jeg går også ud fra, at de faglige organisationer er opmærksomme på og vejleder deres medlemmer om muligheden for at sagsøge kommunen, hvis kommunen som arbejdsgiver ikke har sørget for, at medarbejderne arbejder under betryggende sikkerhedsmæssige forhold. Der henvises herved til besvarelsen af spørgsmål nr. 173 (SOU alm. del) dateret dags dato.

Med venlig hilsen
Mai Mercado

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.socialministeriet.dk

Sagsnr.
2018 - 313

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg har d. 11. januar 2018 stillet følgende spørgsmål nr. 177 (alm. del) til børne- og socialministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Doknr.
539495

Dato
08-02-2018

Spørgsmål nr. 177:

Ministeren bedes redegøre for forholdet mellem anmeldelse af en arbejdsskade og anlæggelse af et civilt søgsmål på baggrund af episoder, hvor en beboer gør udfald mod eller overfalder personale på et bosted.

Svar:

Til brug ved besvarelsen er der indhentet en udtalelse fra Beskæftigelsesministeriet, som har oplyst følgende:

”Arbejdsulykker skal anmeldes af arbejdsgiveren, og erhvervssygdomme skal anmeldes af læge eller tandlæge. Når en arbejdsskade er anmeldt, tager Arbejdsmarkedets Erhvervssikring stilling til, om den anmeldte ulykke eller den anmeldte erhvervssygdom kan anerkendes som en arbejdsskade.

For de anerkendte arbejdsskader skal der tillige tages stilling til, om tilskadekomne har pådraget sig et varigt mén, der kan berettigge til godtgørelse eller et tab af erhvervsevne, der kan berettigge til erstatning. Hertil kommer muligheden for at få betalt udgifter til sygebehandling og hjælpemidler. Det bemærkes, at det ikke er en forudsætning for at opnå erstatning efter arbejdsskadesikringsloven, at skadevolderen har handlet ansvarspådragende.

Derudover kan der rejses sag mod skadevolderen efter dansk rets almindelige regler om erstatning, hvor godtgørelse og erstatning udmåles efter erstatningsansvarsloven. Når der er tale om ”vold”, kan kravet rejses efter lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser.

Arbejdsskadesikringsloven er primær. Det vil sige, at tilskadekomne skal rejse sit krav og have det afgjort efter arbejdsskadesikringsloven, inden der kan rejses krav om godtgørelse og erstatning efter erstatningsansvarsloven for så vidt angår de erstatningsposter, der er omfattet af begge love, men hvor beregnings- og udbetalingsreglerne er forskellige. Krav på godtgørelse for svie og smerte og erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, der ikke findes i arbejdsskadesikringsloven, kan dog rejses umiddelbart uden at afvente afgørelse i arbejdsskadesagen.

Det kan i øvrigt oplyses, at beskæftigelsesministeren i foråret 2018 indleder politiske forhandlinger om et mere moderne arbejdsskadesystem, og at spørgsmålet om forholdet mellem arbejdsskadesikringsloven og erstatningsansvarsloven forventes drøftet i den forbindelse.”

Med venlig hilsen
Mai Mercado

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.socialministeriet.dk

Sagsnr.
2018 - 313

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg har d. 11. januar 2018 stillet følgende spørgsmål nr. 178 (alm. del) til børne- og socialministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Doknr.
539495

Dato
08-02-2018

Spørgsmål nr. 178:

Ministeren bedes redegøre for kommunens ansvar i sager, hvor en beboer gør udfald mod eller overfalder personale på et bosted, og personalet efterfølgende rejser krav om erstatning for svie og smerte samt tabt arbejdsfortjeneste.

Svar:

Til brug ved besvarelsen er der indhentet en udtalelse fra Justitsministeriet, som har oplyst følgende:

”En kommune kan efter omstændighederne være erstatningsansvarlig over for sine medarbejdere i sager, hvor medarbejderne rejser krav om godtgørelser for svie og smerte og tabt arbejdsfortjeneste som følge af hændelser, der er foregået som led i arbejdets udførelse.

Det følger af erstatningsansvarslovens § 1, stk. 1, at den, der er erstatningsansvarlig for personskade bl.a. skal betale erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, jf. § 2, og godtgørelse for svie og smerte, jf. § 3. Ved vurderingen af, om en kommune som arbejdsgiver er erstatningsansvarlig, finder dansk rets almindelige erstatningsretlige regler anvendelse.

Efter disse regler forudsætter et erstatningskrav, at der er sket en skade, som har medført et økonomisk tab. Der skal også være et ansvarsgrundlag.

I dansk ret er det almindelige ansvarsgrundlag culpa. Det betyder, at der indtræder ansvar for skade, som er forvoldt ved forsætlig eller uagtsom adfærd.

Det er i retspraksis antaget, at der påhviler arbejdsgivere et strengt erstatningsansvar, idet det påhviler en arbejdsgiver at sørge for, at dennes medarbejdere arbejder under betryggende sikkerhedsmæssige forhold. Derudover forudsætter et erstatningsansvar, at der er årsagsforbindelse mellem skadevolderens adfærd og skaden, og at skaden er en påregnelig følge af skadevolderens adfærd. Den skadevoldende adfærd skal altså have forøget risikoen for skadens indtræden. Skader, der er helt atypiske eller tilfældige i forhold til den risiko, som skadevolderens adfærd har fremkaldt, falder dermed normalt uden for erstatningspligten.”

Med venlig hilsen
Mai Mercado

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.socialministeriet.dk

Sagsnr.
2018 - 313

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg har d. 11. januar 2018 stillet følgende spørgsmål nr. 179 (alm. del) til børne- og socialministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Doknr.
539495

Dato
08-02-2018

Spørgsmål nr. 179:

Ministeren bedes redegøre for, hvorvidt kommunerne er forpligtet til at tegne en forsikring, som dækker i forbindelse med episoder, hvor en beboer gør udfald mod eller overfalder personalet på et bosted.

Svar:

Til brug ved besvarelsen er der indhentet en udtalelse fra Beskæftigelsesministeriet, som har oplyst følgende:

”Kommunerne er som arbejdsgivere forpligtet til at sikre de ansatte efter arbejdsskadesikringsloven. I forhold til sikring ved erhvervssygdomme har kommunerne pligt til at tilslutte sig Arbejdsmarkedets Erhvervssikring. For så vidt angår ulykker har kommunerne mulighed for at tegne forsikring i et forsikringselskab, der udbyder arbejdsulykkesforsikring, eller at være selvforsikrede.

Tilskadekomnes ret til godtgørelse og erstatning er uafhængig af, om kommunen har tegnet forsikring eller er selvforsikret.”

I forlængelse af ovenstående kan det oplyses, at der efter den sociale lovgivning ikke gælder en pligt for kommuner til at tegne forsikringer som beskrevet i spørgsmålet.

Med venlig hilsen
Mai Mercado

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.socialministeriet.dk

Sagsnr.
2018 - 313

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg har d. 11. januar 2018 stillet følgende spørgsmål nr. 180 (alm. del) til børne- og socialministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Doknr.
539495

Dato
08-02-2018

Spørgsmål nr. 180:

Ministeren bedes redegøre for den relevante lovgivning i sager, hvor en beboer gør udfald mod eller overfalder personale på et bosted, og personalet efterfølgende rejser krav om erstatning for svie og smerte samt tabt arbejdsfortjeneste.

Svar:

Til brug ved besvarelsen er der indhentet en udtalelse fra Justitsministeriet, som har oplyst følgende om de almindelige erstatningsretlige regler:

"For så vidt angår erstatningskrav, der støttes på almindelige erstatningsretlige regler, henvises til svaret på spørgsmål nr. 178 (SOU alm. del) dateret dags dato. De heri nævnte principper gør sig både gældende for så vidt angår erstatningskrav mod beboeren og arbejdsgiveren (f.eks. en kommune).

Uddybende bemærkes, at man ved vurderingen af, om der er handlet culpøst, lægger vægt på, om skadevolderen har handlet på en måde, der adskiller sig fra et på handlingstidspunktet anerkendt adfærdsmønster.

Det følger af erstatningsansvarslovens § 24 b, stk. 1, 1. pkt., at en person, der pga. sindssygdom, hæmmet psykisk udvikling eller lignende har manglet evnen til at handle fornuftsmæssig, som udgangspunkt er erstatningsansvarlig for sine handlinger på lige fod med andre.

Dette betyder, at personer med psykiske funktionsnedsættelser som udgangspunkt også kan ifalde erstatningsansvar, hvis de har handlet på en måde, der adskiller sig fra, hvad der er et anerkendt adfærdsmønster for personer uden psykiske funktionsnedsættelser.

Det følger dog samtidig af § 24 b, stk. 1, 2. pkt., at erstatningsansvaret kan lempes, hvis skadevolder var ude af stand til at handle fornuftsmæssigt, og det efter omstændighederne findes rimeligt, herunder pga. skadevolderens sindstilstand, handlingens beskaffenhed og muligheden for at få tabet erstattet hos andre, f.eks. via en forsikring eller hos medskadevoldere.

Det bemærkes endvidere, at den skadelidte har mulighed for at rejse et erstatningskrav i forbindelse med en eventuel straffesag som følge af et overfald. Kravet rejses som udgangspunkt over for gerningsmanden.

Efter offererstatningslovens § 1 yder staten erstatning og godtgørelse for personskade, der forvoldes ved overtrædelse af bl.a. straffeloven, i det omfang skaden ikke godtgøres af skadevolderen eller dækkes af forsikringsydelser eller andre ydelser, der har karakter af virkelig skadeserstatning.

Erstatning kan ydes, uanset om skadevolderen er under 15 år eller utilregnelig.

Som udgangspunkt er erstatning efter offererstatningsloven endvidere betinget af, at lovovertrædelsen, der har medført skaden, er anmeldt til politiet inden 72 timer, og at skadelidte under en eventuel straffesag nedlægger påstand om erstatning.

Udmålingen af erstatning og godtgørelse for personskade foretages efter bestemmelserne i erstatningsansvarsloven.

Afgørelse om erstatning efter offererstatningsloven træffes af Erstatningsnævnet.

Hvis staten udbetaler erstatning, vil skadevolder som udgangspunkt efterfølgende blive mødt med et regreskrav fra staten.”

Med venlig hilsen
Mai Mercado

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.socialministeriet.dk

Sagsnr.
2018 - 313

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg har d. 11. januar 2018 stillet følgende spørgsmål nr. 181 (alm. del) til børne- og socialministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Doknr.
539495

Dato
08-02-2018

Spørgsmål nr. 181:

Ministeren bedes redegøre for de gældende forældelsesfrister i sager om erstatning for svie og smerte samt tabt arbejdsfortjeneste på baggrund af episoder, hvor en beboer gør udfald mod eller overfalder personale på et bosted.

Svar:

Til brug ved besvarelsen er der indhentet en udtalelse fra Justitsministeriet, som har oplyst følgende:

”Erstatningskrav, der rejses efter dansk rets almindelige erstatningsretlige principper, forældes som udgangspunkt efter 3 år, jf. forældelseslovens § 3, stk. 1. Forældelsesfristen regnes fra tidspunktet for skadens indtræden, jf. § 2, stk. 4.

Det følger af forældelseslovens § 3, stk. 2, at hvis skadelidte var ubekendt med fordringen eller skyldneren, regnes fristen først fra den dag, hvor skadelidte fik eller burde have fået kendskab hertil. Den 3-årige forældelsesfrist suspenderes således i disse tilfælde.

Det følger endvidere af § 3, stk. 3, nr. 1, at forældelse af fordringer på erstatning eller godtgørelse i anledning af personskade senest indtræder 30 år efter den skadevoldende handlingens ophør. Personskade omfatter enhver form for helbredsforringelse, både fysisk og psykisk, som kan berettigg til erstatning eller godtgørelse, herunder bl.a. godtgørelse for svie og smerte og erstatning for tabt arbejdsfortjeneste.

For så vidt angår erstatningskrav, der rejses i forbindelse med en straffesag, fremgår det af forældelseslovens § 13, at udløb af forældelsesfristen ikke er til hinder for, at det under en straffesag, hvor tiltalte findes skyldig, kan pålægges tiltalte at betale erstatning eller godtgørelse til forurettede i anledning af det strafbare forhold. En sådan fordring kan også gøres gældende under et særskilt søgsmål, der anlægges inden 1 år efter endelig afgørelse i en straffesag, hvor tiltalte er fundet skyldig, eller inden 1 år efter skyldnerens vedtagelse af bøde eller anden strafferetlig sanktion.”

Med venlig hilsen
Mai Mercado

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.socialministeriet.dk

Sagsnr.
2018 - 313

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg har d. 11. januar 2018 stillet følgende spørgsmål nr. 182 (alm. del) til børne- og socialministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Doknr.
539495

Dato
08-02-2018

Spørgsmål nr. 182:

Ministeren bedes redegøre for, hvilke rettigheder personer med psykiske funktionsnedsættelser har, såfremt der anlægges civile søgsmål mod dem på baggrund af episoder med overfald eller udfald mod personalet på et bosted.

Svar:

Til brug ved besvarelsen er der indhentet en udtalelse fra Justitsministeriet, som har oplyst følgende:

”Personer med psykiske funktionsnedsættelser kan på lige fod med andre søge om fri proces til dækning af bl.a. udgifter til advokatbistand og eventuelle sagsomkostninger.

Reglerne om fri proces findes i retsplejelovens kapitel 31. Det fremgår bl.a. heraf, at en ansøger, som opfylder de økonomiske betingelser, kan få fri proces, hvis den pågældende skønnes at have rimelig grund til at føre proces. I vurderingen af, om ansøgeren har rimelig grund til at føre proces, indgår bl.a. sagens betydning for ansøgeren og udsigten til, at ansøgeren vil få medhold i sagen.

Der gælder ikke særlige retsplejemæssige regler for personer med psykiske funktionsnedsættelser i forbindelse med, at de sagsøges under et civilt søgsmål.”

Med venlig hilsen
Mai Mercado